

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Osnujmo si šolsko bratovščino sv. Cirila in Metoda!

(Z Gorenjskega.)

Ljubljanskemu šulferajnovemu otroškemu vrtu se pridruži v kratkem jednak ponemčevalen vrt v Tržiči. Te dni je zborovala že lani osnovana podružnica nemškega šulferajna v Tržiči. Glavni motorji te skupine so baje deležniki kranjske industrialne družbe. Ti so nameravali osrečiti s to napravo tudi okolico Tržiško; a Tržičani sami so zaprečili to, rekoč: otroški vrt bodi samo za Tržič. — Bridko je gledati rodoljuba, kako cvet za cvetom pada. Nemška gosnica se je spravila na najnežniši del narodovega telesa, na deco našo. In to je še le začetek. Ne bo dolgo in slišali boste: nemški otroški vrt se otvori na Bledu, v Kranji, v Loki itd. po vrsti. Mi pa roki križem držimo. Le tu in tam se prikaže iznad mrtve gladine kak pohleven valček v podobi ponižne želje, da bi bilo prav, ko bi se od nasprotnikov učili in tudi kaj storili. Zadnji čas je, da se vzdramimo. Dvojna pot se nam odpira: ali nam pomorejo bratje Slovani? ali si pomagamo sami? Vsenemški šulferajn bi moral dobiti dostojnega tekmeča samo v vseslovanskem, ali vsaj v avstrijsko-slovanskem šolskem društvu. Je-li to mogoče? Ne! Čehi že imajo svojo plodonosno „Ustřední Matice školská“; te bi gotovo ne hoteli žrtvovati širjemu, vseslovanskemu društvu na ljubo. Poljakom, kar jih je pod avstrijskim žezlom, se še ni bati ponemčevanja, Hrvatom tudi ne! Torej ostanemo sami Slovenci navezani na svoje moči in nad temi ne smemo obupati. Pomagajmo si sami. To je druga pot. Osnujmo si šolsko društvo na verski podlagi! Tisočletnica slovanska je pred durmi. Sv. Ciril in Metod prosita za nas! ta klic bode odmeval l. 1885 po vseh slovanskih pokrajinah. Doma in na Velehradu bomo čestili naša sv. učitelja, ki sta našim pradedom zanesila v srčih ljubezen do vere in jezika slovanskega. Njima na čast, naši deci na korist osnujmo šolsko bratovščino sv. Cirila in Metoda! Če skrbimo za vzgojo paganskih otrok v daljni Aziji, zakaj bi v nemar puščali slovensko deco, katerej so najdražje svetinje v nevarnosti. Društvo sv. Mohora ni moglo napredovati, dokler je slonelo zgolj na svetnem stalu; vsi naporji so bili zastoj. Ko pa se

je presadilo na versko stališče, je jelo rasti in se širiti in sad roditi in zdaj se s ponosom oziramo na slavno družbo sv. Mohora vsi Slovenci brez razločka. Jednako je z „Narodno šolo“; pri najboljši volji njegove veledenjene odbora, ne gre in ne gre. Dohodkov ni. Bratovščina sv. Cirila in Metoda naj bi po malo (po kakih 10 kr.) tirjala od svojih bratov in sester na leto; ustanovniki naj bi več plačevali. Po vzgledu družbe sv. Mohora naj bi imela v vsaki slovenski fari svojega poverjenika. Prepričan sem, da bi jo vsak slovenski duhovnik toplo priporočal svojim vernikom. Prihoda je leto, ko se bo glasila slava slovanskih apostolov z vseh prižnic slovenskih, je jako ugodno osnutku tega neogibno potrebnega podjetja. Rodoljubi! v naših ubožnih razmerah je šolsko društvo, čegar delovanje bi se obračalo zoper šulferajn, samo v tem okviru mogoče. Nemudoma naj se osnuje odbor zato, bodi si v Ljubljani ali v Gorici, ali v Celovcu ali v Mariboru ali v Ptuiju (najboljše pri sv. Barbari v Haložah), sestavi naj pravila, dobi potrjenje in duhovne dobrote v Rimu, ter dovoljenja od vlade. Prvi petak dojde šolski bratovščini sv. Cirila in Metoda v dar od pisatelja teh vrstic.

Bog in Slovenci!

Kralj Leopold II.

Malo kraljestvo belgijsko ne igra velike vloge v koncertu evropskem. Notranje politične razmere te države služijo le toliko v obravnavanje časnikarsko, kolikor morejo občinstvo zanimati srditi boji mej belgijskimi klerikalci in liberalci, katoliki in protestanti. Kaj čuda torej, da se mej nami tudi dosta ne piše in čuje o glavi belgijske države, o kralji Leopoldu II., o visokem roditelji svetle avstrijske cesaričine? In vender je to mož dičen, poln vladarskih kreposti, srčno ljubljen od podanikov svojih in prav zaradi tega visokega spoštovanja vreden in v resnici tudi visoko spoštovan v tistih krogih, katerih volja odločuje častno usodo celih svetov! Toda še več! Ime Leopolda II. belgijskega ne bode se v zgodovini pisalo samo vsled naključja, po katerem je otrok v zibeli že vladar narodov, nego po svoji delavnosti, po svojih zaslugah dosegel je sedanji kralj belgijski, da se ne govori o njem samo kot o suverenu male države in da ga bodo po-

znejši rodovi gledali v sredi nove dobe, katera se sedaj za zapadne pokrajine afriške pričinja, in kateri oživljajoči duh je pred vsemi baš belgijski kralj Leopold II.

Na belgijskem prestolu tačas ne sedi macchiavelist, nego idealist. Nazori, da je državam širiti moč, pridobivati si nove zemlje in novih podanikov, ti macchiavelistični nazori so jeli zginevati iz vladarskih glav. Ni sluha, ne duha pa se o njih ne nahaja pri kralji belgijskem. Leopold II. je idealist v besede lepem in pravem pomenu. Duh njegov snuje črteže, nove in velike, pripravlja dela, ki nimajo koristi samo mali Belgiji, katere blagor mu je izročil, nego svetu, človeštvu, občnosti.

Kaj so vesti, ki so iz Afrike v Evropo prihajale o velikih odkritjih Stanley-vih, vzbujale in vzbudile v duši kralja Leopolda II.? Komaj se je bil Stanley povrnil s svojega zgodovinskega pota, že so bili poslanci kralja belgijskega prvi pri njem in potrdili, jako ne celo poučili so ga v misli velikolepi, da naj se nova zemlja odpre Evropi, ne jedni posamezni državi. Ako bi kralj belgijski odlašal, ako Stanley-a ne bi bil pridobil za mejnarodno svobodno državo ob Kongu, koliko bi imela odkritja njegove praktične vrednosti in ali bi se prevažnega ozemlja ne polastile države, ki si že od nekdaj na onih pobrežjih neprijateljski roke stiskajo? Francija, Anglija in Portugalska bi potem imele kos zemljišča več, to bi bila prva posledica Stanley-vega dela; toda Leopold II. je z višjega stališča motril njegove vspehe in posrečilo se mu je, pridobiti jih za civilizacijo, usejati vanje kali velepominitnega zgodovinskega razvitka. Da so tačas v Berlinu zbrani zastopniki Evrope, da tamkaj afriškemu zapadnemu ozemlju določujejo za bodočnost nova pravila, v katerih bode velj svobodne, miroljubive, neomejene trgovine in vožnje vsem narodom in državam v korist, to je v prvi vrsti zasluga belgijskega kralja Leopolda II., ki je delu Stanley-vemu dušo udihnil.

Koliko muke pa je blagemu kralju prizadejala mogočna civilizatorna misel, predno se je zanj toliko doseglo, du je prišla do sedanje svoje stopinje! Veliko svojega obilnega imetka odločil je za ta svoj resni namen, z ogromnim denarjem je založil Mejnarodno Družbo. A koliko oprava je bilo po tem, da se je dobro izhajalo s Francozi, Angleži in Por-

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

V.

(Dalje.)

Pri tej priči se je obrnil k meni, videla sem, da je hotel nekaj povedati. Kaj, ali hoče on spregovoriti o tem, kar jaz mislim? šinilo mi je v glavo. Pa on je spregovoril o očetju, ne da bi ga bil imenoval. Nekdaj mi je rekel šaleč se: „Vzemi mojo Marico!“ rekel je.

— Kako bi on bil srečen sedaj rekla sem in krepko k sebi pritiskala roko, katera je držala mojo.

— Da, vi ste bili še otrok, nadaljeval je, gledajoč v moje oči, — radoval sem se teh očij in ljubil jih samo zato, ker so bile podobne njegovim, in nesem mislil, da bodo mi kedaj tako drage. Klical sem vas tedaj Marico.

— „Tikajte“ me, rekla sem.

— Jaz sem ravno hotel „tikati“ vas, rekel je — še le sedaj se mi zdi, da si popolnem moja. Nje-

gov mirni, srečni in prijazni pogled ustavil se je na meni. Šli smo tiho po poljskeji stezi, čez steptano in zbito strnišče; samo naši koraki in glasovi so se čuli. Na jedne strani se je širilo tja do golega gozdiča rujavo strnišče, po katerem je mužik z drevesom preobračal črno zemljo. Pod goro raztresena čeda konj videla se je blizu. Na druge strani in spredaj do vrta in naše hiše, ki se je videla, ležalo je črno preorano polje, po katerem je že semtrtja zelenela ozimina. Povsod je sijalo negorko solnce, in povsod so se razprostirale dolge, nitkaste pajčevine. Bile so razpete po zraku okrog nas, ležale po s slamo pokritem strnišču, padale nam v oči, in zapletale se v lase in na obleko. Ko smo govorili, so naši glasovi zvučali in ostajali nad nami v mirnem zraku, kakor bi mi bili sami v sredi vsega sveta pod tem modrim obokom, na katerem je bleščel in tresoč se sijalo negorko solnce.

Jaz sem ga tudi hotela tikati, pa sem ga težko.

— Zakaj greš tako hitro? rekla sem hitro in tiho, ter nehote zarudela.

Potem je šel počasneje, in še jasneje, veselejše in srečnejše me je gledal.

Ko smo prišli domov, bila je že tam njegova

mati in gosti, katere smo morali povabiti, in do tega trenutja, da sva, prišedši iz cerkve usela se na vozove, da se odpeljeva v Nikolsko, nesva bila več sama.

Cerkev bila je prazna, videla sem z jednim očesom samo njegovo mater, ki je ravno stala blizu kora na preprogi, Katijo v čepici z belimi trakovi in solzami v očeh, dva ali tri posle, ki so me rado vedno gledali. Njega nesem pogledala, pa v svojem srci sem čutila njegovo prisotnost. Poslušala sem besede molitev, ponavljala jih, pa v mojej duši ni ničesar odzivilo. Moliti nesem mogla in topo sem gledala na svete podobe, sveče, vezani križ plašča na hrbtu duhovnika, na ikonostas, na cerkveno okno in ničesar nesem razumela. Čutila sem samo, da se nekaj nenavadnega vrši v meni. Ko se je duhovnik obrnil s križem k nama, pozdravi me in rekel, da me je krstil, ter mu je tudi Bog dovolil poročiti me, Katija in mati poljubili naju in zaslišal se glas Gregorja, ki je klical po voz, sem se začudila, da je že vse končano, in da si ni nič nenavadnega zgodilo v mojej duši, kar bi se ujemalo s tajnostjo, ki se je zvršila nad menoj. Poljubila sva se in ta poljub bil je tako čuden in tuj najinim čustvom. „In samo

tugalci, ki so se kakor colnari postavili pred uhod na novo otvorjenega velikanskega trgovskega in kulturnega domova! Vender pa je že v petih letih bilo dognano tudi to težko in sitno delo. Mednarodno Družbo so pripoznale Zedinjene Države severo-ameriške, potrdila jo je Nemčija, a sporazumela se je z njo tudi Francija, Angleži in Portugalci ostali so osamljeni v Evropi.

Tako pa je bila brez krvi rešena stvar, ki bi sicer prouzročila bila krvave spore! Novo ozemlje se je izročilo mirni civilizaciji v oskrbo, na njem nema gospodariti narod, ki bi trgovini zapreke delal, nego odprta bodi nova zemlja vsem, ki si s trgovino zaslužka, s kultiviranjem zaslug pridobiti hočejo.

Jedna prvih nalog zborujočej zahodne-africanski konferenciji je ta, pripraviti delu Leopolda II. stanovitno, gladko pot. Vuetost, vztrajnost in nesebičnost belgijskega kralja so nam priče, da se poprej ne bode prenehalo, dokler se vse po sreči ne izide. „Ne samo za jeden narod, za jedno družbo, za ves svet naj bode Afrika odprta“, rekel je v torek pri banketu svojem slavljeni Stanley v vročem govoru. In ako se te besede vzpolnijo, ako bode zgodovina mogla poročati o posledicah tega preznamenitega čina v današnjih dneh imenovala bode poleg Stanleya vselej tudi idealnega organizatorja, belgijskega kralja Leopolda II. — Q.

Ljudske šole na Štajerskem.

Deželni odbor štajerski poroča o naših malih šolah. Povzamemo sledeče:

1. Koliko jih je in kakšne so? Ob konci avgusta 1883 bilo je na Štajerskem 761 javnih ljudskih šol, 20 ekspositor, 6 ekskurendo postaj, 42 zasebnih in 7 tovarniških šol. Od 761 javnih šol bilo je 420 večrazrednih, 341 jednorazrednih, 29 deških, 23 dekliških in 709 mešanih. Na 651 šolah poučevalo se je celi dan, na 110 pa samo pol dneva. Po jeziku, v katerem se poučuje, bilo je 526 nemških, 160 slovenskih in 75 mešanih šol, v katerih se je torej poučevalo v obeh deželskih jezikih.

V šolskem letu 1882/3 so šolske občine pozidale 11 novih učilnic in 31 popravile in razširile. Deželski šolski svet tirja še novih šolskih poslopij 70—90, največ na spodnjem Štajerskem.

2. Obiskovanje šol. V omenjenem letu bilo je 164.258 otrok v dobri starosti za šolo; 4552 so izbrisali kot nesposobnih za šolanje. Upisali so torej 159.706 otrok; obiskavalo šolo pa je v resnici le 151.380, torej je brez šolskega pouka ostalo 8326, t. j. 5,3 % od vseh. Najbolje tožijo šolske gospodske o pomanjkljivem obiskovanju šol v okrajih: Sevniskem, Šoštanjskem, Gornjegrajskem, Vranskem, Marenberškem, Konjiškem, Brežiškem in Ptujskem pa tudi v okolici Celjskeje. Pravijo, da jih po 14—44 % izostaja.

3. Učiteljstvo. Na javnih ljudskih šolah poučevalo je poleg 3 ravnateljev 399 nadučiteljev, 546 učiteljev, 320 podučiteljev in 72 pomočnih učiteljev, dalje 5 nadučiteljic, 45 učiteljic, 242 podučiteljic in 18 pomočnih učiteljic, skupaj 1650 oseb. Vse so postavile za poučevanje sposobljene, razven 39.

Za poučevanje deklic v ročnih delih skrbelo se je na 414 šolah, za kar je bilo nastavljenih 285 učiteljic za ročna dela.

to“, mislila sem. Šli smo ven, zvuk koles se je otlo razlegal pod cerkvenim obokom, sveži zrak mi je pihnil v obraz, pokrili so me klobuk in posadili me v voz. Skozi okno voza videla sem hladni mesec s kolobarjem. On se je usel poleg mene in zatvoril vratica. Nekaj me je zbolelo v srce. Kakor bi me bila žalila ravnodušnost, s katero je vse to delal. Katija je zavpila, da naj zakrijem glavo, kolesa zadržala so po kamenji. Potem pa po mehkejšem potu in odpeljala sva se. Stisnila sem se v kot, gledala skozi okno svetla polja in pot, ki so zginjevala izpred oči v mesečini. Ne da bi ga bila gledala, sem čutila, da je poleg mene. „Kaj, ali samo to mi je dal ta trenutek, od katerega sem toliko pričakovala?“ mislila sem in skoro razžaljivo in poniževalno se mi je zdelo sedeti sama tako blizu njega. Obrnila sem se k njemu z namenom mu kaj povedati. Pa niti besede nesem mogla spregovoriti, kakor bi v meni ne bilo več prejšnjega čustva rahločutnosti, ampak bi je bila zamenilo čustvo razžaljenja in strahu.

— Do tega trenutja nesem verjel, da je mogoče, odgovoril je tiho na moj pogled.

— Da, po meni je strašno, ne vem zakaj, rekla sem.

4. Stroški. Plača učiteljstvu zajema se iz deželnega šolskega zaklada ali „fonda“ v kateri dežela doplačuje $\frac{2}{3}$ vseh potroškov, okraj pa $\frac{1}{3}$. Iz tega zaklada izplačalo se je učiteljstvu l. 1882/3 redne plače: 946.740 gl. starostne priklade: 63.260 gl. podpore: 1080 gl. za učiteljske okrajne knjižnice: 630 gl., za učiteljske konference: 3230 gl. in raznih potroškov: 2660 gl. skupaj 1.017.600 gl.

Da imajo vrhu tega šolske občine tudi več ali manj znatnih šolskih potroškov, to je itak znano, le svota vsa ni objavljena. Samo za stavljenje novih in razširjanje starih šolskih poslopij so od l. 1870 naprej štajerske občine, izvemši okraj Mautern in Slov. Gradec, potrošile 2.720.000 gl. Svitli cesar so v teh letih v šolske svrhe v 51 okrajih podarili 29.000 gl.

Upokojeni učitelji dobivajo pokojnino iz učiteljskega pokojninskega fonda. Iz tega zaklada so dovolili Mariborskemu učitelju g. Kranjcu popolno prejšnjo plačo kot pokojnino, udovi učitelja gosp. Stubeca pri sv. Bolfanku v Ormožkem okraj 180 gl. letnine in njene hčerki 90 gl. doneska k vzrejanju, nadučitelju g. Udlnu v Jarenini pa prošnjo za celo pokojnino odbili — brez pravega, nam znaneга uzroka!

5. Kakšno korist ima narod od blizu 1½ milijona letnih stroškov za male šole? Odgovori na to vprašanje so iz ust raznih političnih strank različni. Slovenci pa moramo reči: kjer poučujejo narodni, verni, v lepi zloznosti z narodno duhovščino delujoči učitelji, tam smemo zadovoljni biti, zlasti hvalevredno taki učitelji pospešujejo sadjarstvo in sploh narodno gospodarstvo. Hvala in slava jim! Ali kjer se šopirijo nemškutarski, nenravstveni zlasti pa za Judeževimi groši nemškega sulfereina roke spenjaajoči učitelji, tam je tako, da se more pristojno govoriti le v državnem zboru! „Slov. Gosp.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. novembra.

Vedno postaja jasnejše, zakaj je vodja Mladohorov v Slaneh pred svojimi volilci tako prijazno govoril za vlado. Volitve za državni zbor se približujejo. V tem državnem zboru, kateremu pomladi poteče čas, čehi marsikaj neso mogli doseči, kar bi bili radi, ker avtonomistična stranka ni imela dvetretjinske večine. To pa pri prihodnjih volitvah morejo doseči, ako jim vlada gre na roko, tako mislijo vsaj „Národní Listy“. In novi državni zbor bode lahko zboljšal ustavo in spremenil volilni red v za Slované pravičnejšem smislu. Njegova naloga bode spraviti v soglasje pravice česke krone z državno ustavo ter zadovoljiti avstrijske narode. Da bi le te želje naših severnih bratov ne splavale po vodi! Mi Slovenci vsaj imamo malo upanja, da bi sedanja vlada kedaj nastopila ta za Slované priaznejši pot. Dozleva se nam le, da hoče nadaljevati ponemčevanje prejšnjih vlad, samo bolj skrito. Zato bode pa pri volitvah še najbrž gledala na to, da avtonomisti ne dobé dvetretjinske večine, da je potem ne bodo mogli nadlegovati s takimi odločnimi terjatvami.

Ogerskeje zbornice poslancev se je v torek predložil pokojninski zakon, ki je podoben avstrijskim predpisom za pokojnine. Za polno pokojnino se zahteva pri uradnikih 40, pri učiteljih na državnih šolah pa 30 letno službovanje. Pokojnina znaša po 10 letnej službi 40 % plače, potem pa pri uradnikih narašča na vsako leto za 2 %, pri učiteljih

za 3 %. Najvišja pokojnina je določena na 8000 gl. Udove dobivajo 50 % uračunljive plače umrlega soproga, ako ta ne presega 600 gl., ako pa presega 600 gl., dobé od 600 gl. 50 %, od nadaljne plače pa 20 %. Najvišja pokojnina udov znaša 2500 gl. Katere udove pa imajo troje ali več nepreskrbljenih otrok, dobivajo donesek za odgojo. Ta donesek znaša 6. del materine pokojnine, a ne sme presegati za vse otroke udovske pokojnine. Pomenljivo je to, da nov zakon določuje pokojnino tudi za ministre, državne tajnike in njih udove, ako so bili tri leta v službi. Pokojnina ministrov bo znašala 4000 gl., državnih tajnikov pa 2000 gl. Pokojnina udov pa polovico. Dozdaj na Ogerskem ministri in državni tajniki neso veljali za uradnike in tedaj tudi neso imeli pravice do pokojnine. Vladni listi zagovarjajo to določbo, opozicijski pa jo grajajo, ker ponižuje ministre v navadne uradnike, in bo imela te posledice, da tudi nepopolni ministri se ne bodo dali odstraniti s svojega sedeža, dokler neso dobili pravice do pokojnine. Ministri tudi še navadno trdijo in zdravi zapuščajo svoje stole, tedaj bi država morala celo po več desetletij jim plačevati pokojnine.

Vnanje države.

Opozicija italijanske zbornice je sklenila, da se ne bode protivila predlogu vlade, da se takoj začne posvetovanje o železniških pogodbah. V tem pa ne smemo videti nikake prijenljivosti opozicije, kajti ona le težko čaka, da začne borbo proti vladi.

Težkoče mej Francijo in Marokkom so popolnem poravnane. Sultan je poslal francoskemu poslaniku pismo, v katerem obžaluje samovoljnost marokkanskih uradnikov.

V ponedeljek se snide švicarski zvezni zbor. Predlog, s katerimi se bode bavil je že 36. Revidirana ustava še ne pride na vrsto, zvezni svet še neki ni izdelal dotičnih predlogov.

Knezu Bismarcku že ni po volji novi nemški državni zbor. Preseda mu menda, da v zboru nema vlada s svojimi privrženci odločne besede, temveč katoliški centrum, kateri lahko pokoplje vse vladne predloge. Tembolj ga pa draži, da se potegujejo katoliki tudi za nasledstvene pravice vojvode Cumberlanda na brunsviški prestol. Vodja katoliškega centra je že storil za to potrebne korake pri sodniji. Ko bi Cumberland postal brunsviški vojvoda, dobili bi katoliki novo močno oporo, zategadelj pa hoče Bismarck vse sile napeti, da to prepreči. Organ nemškega kancelarja „Nord. Allg. Zeit.“ prinesla je zopet dolg članek proti Cumberlandovemu prestolonasledstvu, v katerem navaja vse, kar se le navajati more. Da se pa temu listu zdi potrebno tako odločno v boj postaviti se v tej zadevi, iz tega sklepamo, da se za Cumberlanda ne poteguje samo katoliški centrum, temveč gotovo tudi nekatere zvezne vlade. A pri takem nasprotovanju od strani nemškega kancelarja pa vender ni nič upati, da bi ta vojvoda kedaj postal brunsviški vladar, zvezne vlade se bodo že rade ali nerade udale železnje volji kneza Bismarcka. — Državni zbor je predvčeraj vsprejel s 180 proti 99 glasom predlog, da bi državni poslanci dobivali dijete. Pa dosti upanja ni, da bi ta sklep dobil potrdilo zveznega sveta in cesarskega senata. Debata je bila jako burna. Večina govornikov je poudarjala potrebo dijet, ker sicer manj premožni možje ne morejo biti poslanci, ker jih stroški preveč stanejo. Kancelar je trikrat poprijel besedo in z vsjo odločnostjo pobijal ta predlog, ki je bil že prejšnja leta nič manj, nego sedemkrat vsprejet v državnem zboru. Ko bi se dijete dovolile poslancem, bi se po njegovem mnenju moralo premeniti ustava, ki pa je trdna vez nemških držav. On pravi, da je le s tem pogojem dobil dovoljenje od zveznih držav, da se upelje državna ustava, da bodo poslanci brezplačno opravljali svoje delo. Dijete bi pomnožile število parlamentarcev po poklicu, kateri bi hoteli od parlamenta živeti in bi z dolgimi debatami zavlačevali dela. On

— Strašno, draga moja? rekel je prijel mojo roko in pripognil k njej svojo glavo.

Moja roka je kakor mrtva ležala v njegovej, pa srce je bilo žalostno in hladno.

— Da, rekla sem.

Pa pri tej priči mi je srce začelo silneje biti, stiskala sem njegovo roko, postalo mi je gorko, moje oči so v temi iskale njegovega pogleda, in čutila sem, da se ga več ne bojim, da je ta strah — ljubezen, nova in še nežnejša in močnejša ljubezen. Čutila sem, da sem vsa njegova in da sem zato srečna.

(Konec prvega dela.)

Drugi del.

I.

Dnovi, tedni, dva meseca samotnega življenja na kmetih minuli so, ne da bi bila zapazila; pa vendar bi bilo dosti čustev, razburjenost in sreče teh dveh mesecev za vse življenje. Moje in njegove sanje, kako bi ustrojila življenje na deželi, so se popolnem drugače uresničile, kakor sva pričakovala. Pa najino življenje ni bilo slabše od najinih sanj. Ni bilo tega strogega truda, izpolnovanja dolžnosti,

zatajevanja samega sebe in življenja drug za drugega, o katerem sem sanjala, ko sem bila nevesta; bilo je narobe sebično čustvo zadovoljene ljubezni, želje biti ljubljena, vedno veselje brez vsega uzroka in pozabljenje vsega na svetu. Res se je on včasih baval s čim v svojej pisarni, včasih šel v mesto ali po opravkih; pa videla sem, koliko truda ga je stalo, odtrgati si od mene. Sam mi je priznal, da so se mu vse stvari na svetu, kjer mene ni bilo, zdele taka neumnost, da ni mogel razumeti, kako bi se mogel pečati z njimi. Za me je veljalo ravno to, čitala sem, bavila se z godbo, materjo in šolo; pa vse to le zato, ker je vsak teh opravkov bil zvezan z njim in zasluževal njegovo pohvalo; a če se le misel nanj ni primešala h kakemu delu, so mi roke povesle in smešno se mi je zdelo, da je kaj na svetu brez njega. Morda je to bilo slabo sebično čustvo; pa to čustvo mi je dajalo srečo in visoko me povzdigovalo nad vsem svetom. Samo on je bil zame na svetu, imela sem ga za najlepšega in najboljšega človeka na svetu; zategadelj nesem mogla živeti za kaj drugega kakor zanj, kakor zato, da sem mogla biti v njegovih očeh to, za kar me je imel. In on me je imel za prvo in najlepšo žensko na svetu, obda-

si pa ne bode dal zapovedovati od sedanjega državnega zbora, ker se še od cele Evrope ni dal zapovedovati. V sedanjem zboru je le 157 poslancev, ki so za cesarja in državo, 100, ki so za gospodstvo duhovščine, 98 pa republikancev. Po njegovem mnenju je, kakor je pozneje povedal vsakdo republikanec, kdor hoče, da bi vladar po želji parlamenta odpuščal ministre. 40 poslancev je pa naravnost sovražnih državi. Državi preti veliko večja nevarnost od državnega zbora, kakor od vlad. Parlamentarna vlada ni več monarhična vlada. S tem pa ne reče, da on ne trpi nobenega lastnega mnenja. Ta koj bi priporočal cesarju poklicati vladu iz katolikov in svobodnjakov, ko bi ti sedaj bili tako jedini, kakor so pri volitvah. Še danes je on te misli, da ministri morajo z državnim zborom sklepati kompromise, a usiljevati ne smete svoje volje zveznemu совету in cesarju. Do gospodstva tako ne boste prišli, tega se ne bojim, je nezadnje zaklical, a ne sleparite volilcev, da je državni zbor jedina odločujoča oblast. Iz teh govorov nemškega kancelarja se je videlo, kako zopern mu je sedajni državni zbor, in da bode najbrž delal na to, da se razpusti.

Komisija afriške konference v svojem poročilu priporoča, da se proglasi trgovska svoboda na spodnjem Kongu od 2° do 8° južne širskosti, tedaj od Francoskega ozemlja Gabundo do portugalskega Amboig. Na ta način se misli najlože doseči sporazumljenje vlastij.

Kakor „Standard“ ve povedati, je angleška vlada stavila sledeče navete vevlastim za zboljšanje **egiptovskih** finančnih razmer: Anglija posodi pet milijonov funtov za poravnane administrativnih potreb, katerih se bode jeden milijon porabilo za vodovode v spodnjem Egiptu. Za varnost tega posojila se bodo plačevali dohodki egiptovskih državnih zemljišč v angleško banko. Obresti od egiptovskega prioriteta dolga se ne bodo ponižale. Novo posojilo bode imelo prednost pred drugimi. Obresti od unficiranih dolgov se bodo za 1/2% ponižale, s čimer se bode prištedilo vsako leto 320.000 funtov. Obresti angleških delnic Sueskega prekopa se bodo znižale za 1/4%.

Dopisi.

Iz Žirov 26. novembra. [Izv. dop.] Le malokrat dobite kak dopis iz naše okolice, zato sem sklenil nekoliko osvetliti razmere v naši občini. — Prvo, o čemer bodem pisal, naj bode o volitvi občinskega predstojnika ali župana. Ker tudi tukaj, kakor po več drugih krajih, ni jedinstvi, katera je najlepše sredstvo pri takih okoliščinah, zato opozorujem vse volilce, naj se zjedinijo in združijo. Tukaj pri nas sti dve stranki. Kakor se vidi iz zadnje volitve pred tremi leti, se je posebno upirala nasprotna stranka in si z vso močjo prizadevala župana pridobiti na svojo stran, kar se jej pa ni posrečilo. Mej nasprotniki se najbolj odlikuje mož, kateri je pri vseh bližnjih sodnjah znan. Ko se približuje volitev, hodi okoli volilnih mož in si prizadeva pridobiti jih na svojo stran. Ali kljubu vsemu prizadevanju bil je izvoljen pri zadnji volitvi vrl domaćin, pravičen in pošten mož in občina je za njegovega županovanja veliko napredovala. Ker se zdaj z nova približuje volitev, kakor sem že prej omenil, torej opozorujem vse domačine, kateri imajo pravico voliti, naj se združijo in zjedinijo in naj vsi soglasno volijo dosedanjega župana. Opominjam vas še enkrat: bodite jedini!

Zdaj pa še nekaj. Že nekaj let sem se govoril, da bodo delali novo cesto mej občinama Žir in Logatec, in res, večkrat so že prišli gledat, „kako svet

leži“, in gotovo je, da se bode delala nova cesta. Ali žalibog, kakor pri jedni reči ni jedinstvi, tako tudi pri drugi ne. Tukaj sti zopet dve stranki. Jedna hoče po takozvanej grapi po Brekovcah, a druga pa po drugi grapi po Račevi cesti imeti. Po Brekovcah je pot dosto krajša, za vožnjo in bojo po zimi in po letu bolj pripravna in ugodna in tudi veliko manj stroškov in dela treba, ker je po samem apne-niku in je že sedaj vožna pot; vsa drugačnejša je po druga proga po Račevi, tukaj je mnogo dalje in tudi ni trdega kamna, temveč le rudeči peščenik. Koliko da stane drugače, po jednem ali po drugem kraju, se vidi že iz računov prezlednika. Po Račevi bi stala cesta 120 288 gld. 50 kr., po Brekovcah pa samo 85 455 gld. 15 kr. Ali ni to precejšen razloček in ob jednem je cesta po Brekovcah v veliko korist Žirovski in mnogim drugim občinam. Ali vendar naši nasprotniki vedno svoje trdijo in želé cesto po Račevi, po svojej trmi. V dokaz, da je temu tako, pogledimo nekoliko na naše sosede. V sosednji občini so se pred nekaterimi leti ravno tako prepirali, kakor pri nas; bili sti namreč tudi dve progi, slabija po Sovodnji, boljša pa po Kopačnici. Cesta po Sovodnji je obveljala in se tudi dovršila. Ali kaj je sedaj? Že so sprevideli, da je ta cesta nepristopna in brez vse koristi kakor jedni, tako drugi občini; in zdaj se je zavrgla in pričela se je delati na novo cesto po Kopačnici. Koliko dela in stroškov je bilo zaman, popolnem zavržen h! Ta vzgled bode vsem v pouk!

D. S. E.

Domače stvari.

— (Veselo novico) poroča zadnji „Mir“: Gosp. Andreju Einspielerju so v 13. dan t. m. na kliniki gosp. dra. Purtscherja belo mreno srečno odstranili, da je pretekli ponedeljek zdravega očesa zapustil kliniko. Iz vsega srca čestitamo!

— (Za Flachenfeldov kanonikat), kateri je bil izprazen po odhodu Prammersteina, prezentoval je deželni odbor kot pooblaščenec deželnega zbora gospoda Karola Kluna.

— (Doktorjem juris) bil je včeraj v Gradci promoviran g. avskultant Gustav Smolej, sin c. k. nadzornika in ravnatelja g. Jakoba Smoleja.

— (G. Ivan Dermota), računski podčastnik prvega reda v 7. lovskem batalijonu imenovan je kanclistom v finančnem ministerstvu.

— (Gosp. Fran Folnegović), ki se je tri dni baval v Ljubljani, odpotoval je danes zjutraj s kurirnim vlakom na Reko.

— (Kaj Lajbaherica vse ve?) Piše nam pohajkovelec: V včerajšnji Lajbaherici sem na svoje veliko začudenje bral v notici naslovljeni „E s s p o r t“ mej drugim tudi: „Auch „am Kern“ begann man bereits zu laufen“. Kaj vraga sem si mislil, čudež se je dogodil in Lajbaherica je srečno jedenkrat prva, ki poročila to novico. Hitro tečem na „Kern“, a ondu bilo je še vse pri starem kakor predvčerajšnjim, namreč ves „Kern“ brez vode, tedaj tudi brez koščeka ledu. Mirno je ležal sneg na travi, na veliko žalost Krakovčanov in Trnovčanov, ki jako obžalujejo, da s sekanjem ledu letos nič zaslužka ni. Torej se je Lajbaherica zopet jedenkrat tolsto raco postavila na trg.

— („Škrata“) izšla je 22. številka, ki ima razen pesnj. Čivkoslava Lažana in Kostruna tudi povest „Sv. Antona slika“.

— („Ljubljanski Wochenblatt“) prenehal bode, kakor se obče govori v nemških krogih Ljubljanskih, z novim letom. Dolga je za list pri tiskarni v Gradci kakih 700 gld., a nobeden nemških in nemškutarskih matadorjev neče poseči v žep, da bi to luknjo zamašil. Ker tudi naročniki odpadajo v jedno mer, sklenilo se je, opustiti izdavanje lista, če ga v zadnjem trenutku ne reši kdo pogina.

— (Šola s tolmačem.) „Mir“ ima dopis iz Tinjan, ki slóve: „Pri nas smo imeli dva učitelja. Zdaj je pa tisti, ki je znal slovenski, šel v pokoj. Sedanji učitelj Moser pa nič ne zna slovenski in ne more govoriti z otroci. Zato si je na pomoč vzel nekega fantička iz družega razreda, da mu pomaga otroke učiti in da to po slovensko pove, kar učitelj po nemško reče. Deček pa sam ne zna dosti nemško, zato je šola zelo žalostna. Otroci so norčujejo iz malega učitelja in ga se ve da ne spoštujejo, ker je le njihov tovariš. V šoli je bojda velik vriš in nepokoj. Tako se godi nam koroškim Slovincem, ki nam pošiljajo trdo nemške učitelje! Za šole moramo toliko plačevati, in zdaj uganjajo v šolah take norčije, da postavijo šolarja za učitelja!“

— (Led) pričeli so že uvažati v privatne ledenice. Debel je pet prstov in tudi debelejši. Ker na „Kernu“ letos ni nič ledu, sekajo ga v bližnjih tolmunih, katerih posestniki led za drago ceno prodajajo.

— (Včeraj popoldne) stepla sta se dva hlapca s čevljarskim učencem Janezom Ahlinom, kateremu sta hotela vzeti peresa s klobuka. Pri tej priliki je Ahlin zgubil 2 gld., katera je bil za svojega mošta prejel. Kam je prešel ta denar, se ne vé.

— (Trapisti) pogajajo se s knezom Windischgrätzom za stari „Seitzkloster“ (Žiže) pri Konjicah. Če se kupčija sklene, naselilo se jih bode ondu 27 osov.

— (Vidro), 5 1/2 kilogramov teško, prinesel je danes Janez Čizman iz Savelj v Ljubljano. Ujel jo je v Savi nad Črnuškim mostom, ker sti, kakor pravi, še dve stari vidri, kateri pa tudi v kratkem upa ujeti. Isti Čizman je v ponedeljek bil ujel 7 kl. teško vidro, vsega vkupe pa v svojem življenji že 35 vider.

— (Na Reki) so preteklo sredo zvečer slovesno otvorili novi svetilnik.

— (V Trstu) je od srede do včeraj popoldne zbolelo 26 osov za osepnicami, 6 pa za to boleznijo umrlo. Neprave osepnice dobilo je na novo 11 osov.

— (Premembe v Lavantinski škofiji.) Gg. Stagoj, Erjavce in Švinger imenovani so knezoškofovskimi duhovnimi svetovalci. G. J. Kralj dobil je župnijo pri D. M. v Puščavi.

— (Vabilo) k prvemu občnemu zboru okrajne posojilnice v Krškem. Dnevni red: 1. Določevanje združnih pravil. 2. Upisovanje v zadrugo s podpisovanjem pravil. 3. Volitev načelnitva in nadzornikov zadrugi. 4. Predlogi. Ta zbor bode v nedeljo 7. decembra ob 10. uri dopoldne v Krškem šolskem poslopji. Opomba. Kdor se osebno zborovanja ne more udeležiti, more pristop k zadrugi pismeno naznaniti. Zadruga pravila se bodo udom (in na

rovano z vsemi mogočnimi krepostimi; in jaz sem si prizadevala biti taka ženska v očeh prvega in najboljšega človeka na svetu.

Nekoč je prišel v mojo sobo, ko sem ravno molila. Pogledala sem ga in molila sem dalje. Sedel je za mizo, da bi me ne motil dalje. Pa meni se je zdelo, da me gleda in ozrla sem se nanj. Nasmehnul se je in mene je premagal smeh, in nesem mogla moliti.

— Ali si ti že molil? vprašala sem ga.

— Da. Le ti moli dalje, jaz pojdem.

— Kaj ne, da ti tudi moliš?

Da ni odgovoril, hotel je oditi; pa sem ga ustavila.

— Duša moja, prosim, moli z menoj. Ustopil se je poleg mene, nerodno povetil roki in začel je moliti z resnim obrazom in jecljajoč. Sem ter tja se je obrnil k meni, iskal pomoči in odobrenja na mojem obrazu.

Ko je končal, sem se zasmejala in objela ga.

— Kaj ti vse zamoreš! Meni se zdi, kakor bi bil še le deset let star, rekel je in zarudel, poljubujoč moje roke.

Naša hiša je bila jedna iz najstarejših hiš na deželi, v katerih je spoštuječ se že preživelo neko-

liko pokolenij. Vse je dhalo dobre in slavne rod-bnske spomine, kateri so pri ti priči, ko sem ustopila v to hišo, postali tudi moji spomini. Red v hiši je po starem vodila Tatjana Semenovna. Ne moremo reči, da bi vse bilo okusno in lepo; pa od slug do hišne oprave in jedij je vsega bilo veliko, vse je bilo pripravno, trajno, točno in vzbujalo je spoštovanje. V salonu je simetrično stala hišna oprava, viseli portreti in po tleh so bile položene domače in lepe preproge. V velikem salonu bil je star glasovir, omare dveh različnih fazonov, divani in mizice z udelanimi slikami. V mojej sobi, katero je posebno lepo opravila Tatjana Semenovna, stalo je najlepše pohištje različnih stoletij in faonov, in mej njimi staro veliko zrcalo, v katero sem s prva gledala z neko plašljivostjo, ki se mi je pa pozneje priljubilo kakor stari tovariš. Tatjane Semenovne ni bilo slišati, pa vse je šlo v hiši točno kakor ura, če tudi je bilo dosti nepotrebnih ljudi. Pa vsi ti ljudje so nosili mehke čevlje brez opetnikov (Tatjana je imela škripanje čevljev in ropotanje opetnikov za najneprijetnejšo stvar na svetu), vsi ti ljudje so bili ponosni na svojo službo, trepetali so pred staro gospo, na naju z možem gledali s pokroviteljsko

ljubeznjivostjo, in videlo se je, da so s posebnim veseljem opravljali svoje delo. Redno vsako soboto so umivali tla in iztepali preproge; prvega dne vsakega meseca je bila pri nas maša z blagoslovljenjem vode, na god Tatjane Semenovne, njenega sina (in moj — prvičrat to jesen) napravili so veliko pojedino za vso okolico. In vse to se je tako godilo, odkar je pomnila Tatjana Semenovna. Moj mož se ni mešal v hišno gospodarstvo, pečal se je le z gospodarstvom po polji in s kmeti in sicer jako mnogo. Ustajal je tudi po zimi jako zgodaj, tako da ga že ni bilo, ko sem se prebudila. Vračal se je navadno k čaju, katerega sva sama pila in skoraj vselej je sedaj po skrbeh in neprijetnostih gospodarstva bil v onem veselem razpoloženji, katero smo nazivali „divje veselje“. Pogostem sem ga prosila, da mi razloži, kaj je delal zjutraj in pripovedoval je take neumnosti, da bi bila kmalu popokala od smeha; včasih sem zahtevala, da naj resno pripoveduje in zadržaval je smeh ter resno pripovedeval. Gledala sem v njegove oči, v njegovi gibajoči ustni, pa ničesar nesem razumela, samo radovala sem se, da vidim njega in poslušam njegov glas.

(Dalje prih.)

izraženo željo tudi neudom) poslala na dom, kedar bodo registrovana pri kupčijski sodniji. — V Krškem, 23. novembra 1884. Za osnivalni odbor: I. Lapajne.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 28. novembra. Zbornica vsprejela je s 361 proti 166 glasom prvi kredit v znesku šestnajstih milijonov, potem s 351 proti 179 glasom nov kredit v znesku 43 milijonov, potem se predlaga več dnevnih redov. Ferry proti jednostavnemu dnevnemu redu, ki se s 301 proti 233 glasom zavrže. Carrot predlaga dnevni red, katerega Ferry podpira: da se energično varujejo pravice Francoske. Ker opozicija zahteva, da se ločeno glasuje, se glasovanje za danes odloži.

Savona 27. novembra. Danes zjutraj pretrgal se mej Cevo in Savono tovorni vlak, obstoječ iz osem in trideset voz, na dvoje. Drugi del, obstoječ iz tri in trideset vagonov, sunil je tako silno v prvega, da ga je vrgel po rebri nizdolu. Potovalcem se ni ničesar zgodilo. Jednega uradnika je strlo, štiri ranilo, jednemu morala se je noga odrezati.

Razne vesti.

* (Statistični podatki avstrijskih brzojavk v jednom meseci.) Meseca septembra t. l. odposlalo se je v Avstriji vkupe 570.805 brzojavk, meseca septembra 1883. l. pa le 561.029. Za te brzojavke se je uplačalo pristojbin 330 732 gl. istega meseca lanskega leta 332.312 gl. Jako nujnih brzojavk brzojavilo se je meseca septembra t. l. 16.033 (lani 13.484), za katere je naša država dobila 22.589 gl. (lansko leto 19 707 gl.)

* (Nesreča na laškej železnici.) Iz Garenta se brzojavlja 25. t. m.: Zadnja noč užgal se je vagon iz Reggia došlega vlaka, pri kateri ne zgodi je zgubil jeden potnik svoje življenje.

* (Požar dveh gledališč.) Po noči od 15. na 16. t. m. pogorelo je do tal grško gledališče „Euterpe“ v Smirni. Ogenj navstal je na neznan način 3 ure po predstavi „Lazar pastir“ in uničil vso gledališko rubo, obleko in ves imetek gledaliških igralcev. Tudi 4 sosednje hiše so zgorele. Škoda, katero trpi vodja Tavoulari, je tem večja, ker se ničesar ni moglo rešiti. Gledališče „Euterpe“, razun gledališč v Kajiri in v Aleksandriji, največe v jutrovnih deželah, bilo je sezidano 1861. leta in zavarovano le za 1800 turških livres. — Teden pozneje zgorelo je pa po noči na nedeljo rano zjutraj v 23. dan t. m. Thalia-gledališče vodje Otona Neetz-a v Stetinu. Velik požar prizanesel je samo malei hišici gledališčenega vodje konci vrta in poletinskemu gledališčnemu odru, vse drugo je popolnem pokončal. Speči prebivalci, igralci in igralki so si komaj oteli življenje ter iskali pomoči in prenočišča v kletih nasprotnih hiš, a pogubili so vso obleko razun one, katero so imeli na sebi, in ves imetek. Od 3/4. uri zjutraj do opoludne gasili in omejevali so ogenj pridni mestni ognjegasci. Pred 15 leti sozidano veliko in krasno gledališče bilo je sicer 10 let za 84.000 mark zavarovano, a po strašnej katastrofi gledališča na Dunajskem Ringu neso hotele zavarovalnice tega gledališča več zavarovati, tako da sedaj ni zavarovan niti jeden kamen od vseh pogorelih gledališčnih poslopij. Žalost in beda sti veliki, ker je ogenj spravil vse gledališčno osobje na beraško palico.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Tujci:

dne 27. novembra.

Pri **Stonu**: Gaselseder z Dunaja. — Štajer iz Vipave. — Reitmayr z Dunaja. — Hoffer iz Gradca. — Löschnigg iz Šmarja.
Pri **Mallé**: Friedrich, Hausner z Dunaja. — Pl. Gutmansthal iz Trsta. — Glas z Dunaja.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. nov.	7. zjutraj	738-24 mm.	— 8-6° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	737-47 mm.	— 6-1° C	sl. zah.	megla	
	9. zvečer	737-48 mm.	— 10-6° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura — 8-4°, za 10-7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 50	kr.
Srebrna renta	82	75
Zlata renta	104	—
5% marcna renta	96	90
Akcije narodne banke	871	—
Kreditne akcije	301	50
London	123	15
Napol.	9	76
C. kr. cekial.	5	78
Nemške marke	60	20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 174	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	05
Ogrska zlata renta 6%	123	75
„ „ „ 4%	95	30
„ „ „ 5%	90	15
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104 gld. 50	kr.
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	90
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	60
Kreditne srečke	100 gld. 179	75
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	50

Št. 294.

(765—1)

Razglas.

Od mestnega županstva Radovljanskega se daje na znanje, da bode vsled privolitve visoke c. kr. deželne vlade za Kranjsko od 11. julija 1884, št. 6634, v občini Radovljica od sedaj na letnem sejmju na sv. Gregorija (12. marca), na Binkoštni torek in 13. decembra (sv. Lucija) tudi sejm za živino. Ako je 12. marca ali 13. decembra nedelja ali praznik, bode letni in živinski sejm drugi dan. Do sedaj obstoječi letni in živinski sejm na sv. Jurja (24. aprila) in sv. Simon-Judeža (28. oktobra) ostanejo še na dalje.

Mestno županstvo v Radovljici,

dné 20. novembra 1884.

Za jesensko in zimsko sezono

priporoča

najstarejša in v najboljšem glasu se nahajajoča

tvrdka za sukno

MORITZ BUM-a

v Brnu

(ustanovljena v letu 1822):

Volneno blago. Brnski izdelki, jako lepi, modni uzorci za cele obleke, po gld. 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50 do gld. 8 meter.

Blago za zimske sukne v vseh barvah in vsacega dela, po gld. 2.50, 3.50, 4, 4.50 do gld. 12 meter.

Najnovejša podklada za sukne po gld. 1, 1.50, 2 do gld. 6 meter.

Elegantno blago za hlače po gld. 2, 3, 4, 5 do gld. 8 meter.

Pravi angleški popotni plaidi, 3/4, metra dolgi in 1 meter 60 cm. široki, prakt. barv, po gld. 3.50, 5.25, 6.50 do gld. 16 kos.

Velika zaloga sukna vsake baže za civilne in vojaške obleke, livrje, cerkve, bilarde in vozove, sukna za gasilna, strelska, veteranska in druga društva.

Uzorci zastoj in franko. Blago se pošilja samo proti poštenu povzetju ali predplači. Pošiljatve nad 10 gld. vrednosti poštnine proste.

Karte z mnogovrstnimi uzorci pošiljam na željo zastoj gospodom krojaškim mojstrom. — Normalno blago za obleko, normalne posteljske in potniške odeje, sistema dr. Gustava Jäger-ja v Stuttgartu, v bogatej izbi. (543—14)

Kuverte s firmo
priporoča po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Naravno, zlatorumeno, najuspešnejše

ribje DORSCH olje.

Samo ob sebi in naravno iz ribjih jeter tekoče zlatorumeno ribje olje je najuspešnejši lek, kakor to mnogosttransko potrjuje izkušnja naspretnih zdravnikov in dobri glas tega leka širi se dan na dan po sijajnih uspehih, ki so se ž njim dognali.

Izredno dobro deluje pri: škrofeljnih, jetiki, spuščajih, bezgavkah itd. Jedna steklenica 60 kr.; dvojno tolika le 1 gld.

To ribje olje prodaja in razpošilja s pošto vsak dan

lekarna Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“
v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (704—4)

Brus,

mlinski kamen, temno sivkast peščenec, je na prodaj, meri povprečno 163 cm., v debelini 46 cm. — Kje? pove administracija „Slovenskega Naroda“. (749—4)

Na pljučah in za sušico bolehačim

se zastoj pove neko prav izvrstno zdravilno sredstvo. — Na vprašanja odgovarja radovoljno THEODOR ROSSNER, Leipzig, Reichenstr. 3.

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okolu 30. dné novembra. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (697—20)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kislo podiranje, žilpanje, katar v želodcu, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodcu, preobloženje želodca z jedjo ali pljačo, črve, zoper bolezn na vrtnici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Frave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj nevedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Frave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nájajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—162)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.